advokatnævnet

DATO: 30.11.2020 **Sagsnr.2020-65**

K E N D E L S E

Sagens parter:

I denne sag har [klager] klaget over [indklagede], [bynavn].

Klagens tema:

[Klager] har klaget over, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik ved at indgive en uretmæssig politianmeldelse.

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 20. december 2019.

Sagsfremstilling:

Det fremgår, at [indklagede] gennem en årrække har repræsenteret tre klienters interesser i forbindelse med en likvidation af Forsikringsselskabet [forsikringsselskab].

Den 12. december 2019 indgav [indklagede] en politianmeldelse mod chefkonsulent [X], [klager]. Af anmeldelsen fremgår bl.a.:

"Som advokat for [Y], [Z] og [XX] beklager jeg herved at måtte være nødsaget til at

indgive politianmeldelse mod chefkonsulent/teamleder [X] for overtrædelse af straffelovens §§ 146, 155, 156 og/eller 157.

Jeg har samtidig på vegne [Z] indgivet politianmeldelse mod kontorchef [YY], [ZZ] og tillader mig at henvise til denne. Faktum i nærværende politianmeldelse er dog betydeligt enklere, og jeg skal derfor begrænse mit referat af de faktiske forhold til følgende.

[forsikringsselskab] trådte i likvidation på en generalforsamling den 6. december 2013. Til likvidator valgtes advokat [A]. [ZZ] udpegede advokat [B] til medlikvidator.

Generalforsamlingen bestod af 15 delegerede. Systemet med delegerede har hjemmel i lov om finansiel virksomhed m.v. § 111.

Der opstod straks et modsætningsforhold mellem likvidatorerne og de delegerede. Dette har medført talrige sammenstød og sågar retssager.

Efter mine klienters opfattelse viste advokat [A] sig ikke at arbejde for afvikling af selskabet, hvilket jo var formålet med likvidationen. I stedet ønskede likvidatorerne at føre bekostelige retssager, som intet formål tjente.

Vi har imidlertid ikke kunnet komme igennem med vores synspunkter, men det har dog indebåret, at advokat [A] fratrådte som likvidator den 8. maj 2017. Både før og efter har mine klienter arbejdet for at få indkaldt til en ekstraordinær generalforsamling alene med det punkt at få valgt en ny likvidator, i stedet for advokat [A]. Mine klienter er naturligvis klar over, at de uanset modsætningsforholdet ikke kan få afsat advokat [B] som likvidator.

Dette er mislykkedes og der henvises i øvrigt til de nærmere omstændigheder, som er forklaret i politianmeldelsen mod kontorchef [YY]. Meget mod de delegeredes vilje har advokat [B] fortsat som enelikvidator. Han har bl.a. bestemt, at der ikke skal afholdes generalforsamlinger og der er således ikke sket godkendelse af

regnskaberne.

Det må antages, at selskabets revisor i meget vidt omfang lød likvidators fløjte. Der blev indgivet klagesag over ham og mine klienter fik delvist medhold i klagen. Det foranledigede, at den tidligere revisor fratrådte den 7. november 2018. Efter loven skal der indkaldes til valg af ny revisor og valget heraf kan alene ske på en generalforsamling.

Ikke desto mindre forsøgte advokat [B] at få [klager] til at registrere en af ham engageret revisor. Da jeg blev bekendt hermed, skrev jeg til [klager] den 6. august 2019. Det hindrede imidlertid ikke [klager]s medarbejder, chefkonsulent/teamleder [X] i at træffe en afgørelse om registrering af den engagerede, men ikke valgte revisor.

Afgørelsen er indbragt for Erhvervsankenævnet. Jeg henviser til det anførte i påklagen af 3. september 2019 for så vidt angår de relevante retsregler om valg af revisor på generalforsamling og ikke på nogen som helst anden måde. [X] har været orienteret om, at det ville være i strid med lovgivningen at registrere en revisor, der ikke var valgt. Det er i sig selv en skærpende omstændighed.

[X] har overtrådt straffeloven ved at foretage en registrering af revisor i strid med selskabslovgivningen. Efter FIL § 199 kan der alene vælges revisor på en generalforsamling. En sådan har ikke været afholdt."

Ved afgørelse af 21. februar 2020 fastslog Statsadvokaten, at der ikke var grundlag for at indlede en efterforskning. Af afgørelsen fremgår bl.a.:

"Begrundelsen for min afgørelse er, at politiet kun efterforsker sager, hvor der er en rimelig formodning om, at der er begået noget strafbart. Det mener jeg ikke, at der er i dette tilfælde.

Jeg har især lagt vægt på følgende omstændigheder:

[…]

I forbindelse med den tidligere revisors fratræden har [klager] registreret en ny revisor efter anmodning fra [forsikringsselskab]ets likvidator uden afholdelse af generalforsamling. Ifølge Deres anmeldelse er dette påklaget til Erhvervsankenævnet. De anfører i anmeldelsen, at det er i strid med lovgivningen at registrere en revisor, der ikke var valgt på generalforsamlingen, og dette er baggrunden for anmeldelsen.

[Klager] har oplyst, at [klager] traf afgørelse om registrering af revisor den 9. august 2019, hvor begrundelsen for registreringen fremgår. Af afgørelsen fremgår, at [klager] modtog anmeldelse om registrering af revisorændring fra advokat [C] fra [advokatfirma] den 4. juni 2019. De gjorde herefter indsigelser mod ændringen, og [klager] sendte høringsbrev til [ZZ] vedrørende ændringsanmodningen den 19. juni 2019. Den 24. juni 2019 besvarede [ZZ] høringsbrevet og skrev, at de ikke havde indvendinger mod registreringen. De fremsendte herefter bemærkninger til høringssvaret den 4. juli 2019, og hertil svarede [ZZ] den 12. juli 2019, bl.a. at det efter [ZZ]s vurdering er likvidator, der som selskabets ledelse kan anmelde og træffe beslutning om revisorskifte.

[Klager] har i sin afgørelse af 9. august 2019 anført, at gensidige forsikringsselskaber ikke er reguleret af selskabsloven, men at visse bestemmelser i selskabsloven finder anvendelse for gensidige forsikringsselskaber, da der i lov om finansiel virksomhed er henvisninger hertil. [Klager] er således ikke kompetent myndighed til at vurdere, om likvidator i den konkrete situation kunne træffe beslutning om ændring af revisor. På baggrund af [ZZ]s bemærkninger besluttede [klager] således at registrere revisorændringen.

Jeg mener på den baggrund ikke, at der er grundlag for at antage, at nogen i [klager] har handlet i strid mod en handlepligt, og dermed mener jeg heller ikke, at der er en formodning for eller en mistanke om, at der er begået noget strafbart.

Deres klient henvises i øvrigt til at afvente Erhvervsankenævnets afgørelse eller anlægge civilt søgsmål mod [klager].”

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

[Klager] har påstået, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik ved at indgive en uretmæssig politianmeldelse.

Det er til støtte herfor særligt gjort gældende, at politianmeldelsen er aldeles grundløs og et udtryk for et forsøg på uretmæssigt at afskrække [klager]s medarbejdere fra at udføre det arbejde, de er forpligtet til at udføre i medfør af lovgivningen.

Det er endvidere anført, at den omstændighed, at en advokats klienter er fagligt uenige med [klager] i dennes afgørelser og administrative dispositioner i henhold til lovgivningen, som styrelsen har pligt til at håndhæve, under ingen omstændigheder kan retfærdiggøre indgivelse af politianmeldelse mod [klager], endsige mod en navngiven medarbejder. Indgivelse af politianmeldelse mod en navngiven medarbejder, der har udført sit lovpligtige arbejde, er i sig selv et alvorligt processkridt, som en advokat ikke må benytte sig af med henblik på procesfordrejning eller på anden måde chikanøst, og som, hvis det sker, er med til at underminere tilliden til advokatstanden. Når anmeldelsen indgives af en advokat, der qua sin uddannelse må antages at kunne bedømme, om en adfærd er strafbar, fremtræder det særligt alvorligt, når anmeldelsen er uden fornødent grundlag. Hertil kommer, at det efter [klager]s vurdering ikke kan anses for at være i klienternes interesse, at der ca. 4 måneder efter [klager]s afgørelse, som er indbragt for Erhvervsankenævnet med henblik på vurdering af afgørelsens lovlighed, indgives en politianmeldelse mod styrelsens medarbejder.

Det er [klager]s klare opfattelse, at styrelsen har retlig interesse i sagen, idet [indklagede]s indgivelse af politianmeldelse uden fornødent grundlag er rettet mod [X], der er i et ansættelsesforhold i styrelsen, og at anmeldelsen er indgivet på baggrund af udført arbejde, som styrelsens ansatte generelt er forpligtet til at udføre i medfør af lovgivningen. Det er samtidig anført, at spørgsmålet om [indklagede]s eventuelle strafferetlige ansvar for uberettiget indgivelse af politianmeldelse ikke er

et retsligt skridt, der kræves udtømt, før Advokatnævnet kan tage stilling til spørgsmålet om, hvorvidt forholdet er i strid med god advokatskik.

Indklagede:

[Indklagede] har principalt påstået afvisning og har til støtte herfor gjort gældende, at [klager] ikke har retlig interesse i det, der klages over, og at klagen skal behandles, som den er indgivet. Hertil kommer, at uberettiget politianmeldelse i sig selv er strafsanktioneret, jf. straffelovens § 165, hvorfor sagen skal afvises og henvises til anklagemyndigheden med henblik på dennes vurdering af, hvorvidt straffelovens § 165 er overtrådt. Samme retsgarantier opnås ikke ved en advokatnævnssag.

[Indklagede] har subsidiært påstået frifindelse og har til støtte herfor bl.a. anført, at der i dansk ret ikke gælder et princip om, at man ikke må indgive en politianmeldelse. Tværtimod kan der foreligge situationer, hvor man nærmest må siges at have pligt hertil, særligt når der er tale om lovovertrædelser fra offentligt ansatte. På samme vis er der ikke et forbud mod, at advokater indgiver politianmeldelse, selvom der er en tendens til, at dette betragtes som stridende mod god advokatskik, såfremt anmeldelsen eller truslen herom synes at være brugt som et middel til at opnå en fordel på egne eller klientens vegne.

Det er endvidere anført, at der i nærværende sag foreligger en klar lovovertrædelse, som [indklagede] havde pligt til at anmelde, og det bemærkes, at politianmeldelsen blev indgivet efter, at [X] var advaret mod at overtræde lovgivningen. Det bestrides således, at anmeldelsen er grundløs.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 5 medlemmer.

[Indklagede] gav møde for Advokatnævnet og havde lejlighed til at uddybe sine bemærkninger.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Advokatnævnet finder ikke grundlag for at afvise klagen, herunder på grund af manglende retlig interesse.

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik.

For at en indgivelse af en politianmeldelse kan anses for at være i overensstemmelse med god advokatskik, må det kræves, at der utvivlsomt er grund til at antage, at et strafbart forhold er begået.

Advokatnævnet finder, at [indklagede] er gået langt videre end berettiget til varetagelse af sin klients interesser ved at indgive politianmeldelse mod [X]. Nævnet har herved lagt vægt på, at der ikke ses at have foreligget det fornødne grundlag for at indgive en politianmeldelse, herunder mod [X] personligt. Nævnet har i den forbindelse lagt vægt på, at [klager]s afgørelse hvilede på, at styrelsen ikke havde kompetence til at vurdere, hvorvidt likvidatoren i den givne situation kunne træffe beslutning om ændring af revisor, og at afgørelsen kunne indbringes for Erhvervsankenævnet. Nævnet har endvidere lagt vægt på, at Statsadvokaten ikke fandt grundlag for at indlede en efterforskning.

Advokatnævnet finder på den baggrund, at [indklagede] groft har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1.

[Indklagede] blev ved nævnets kendelse af 28. april 2016, som blev stadfæstet ved Københavns Byrets dom af 1. maj 2017, pålagt en bøde på 40.000 kr. og ved kendelse af 30. november 2016 pålagt en bøde på 20.000 kr., idet der ved sanktionsfastsættelsen ikke blev lagt vægt på førstnævnte kendelse.

Advokatnævnet pålægger som følge heraf [indklagede] en bøde på 80.000 kr. i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1.

[Indklagede] kan indbringe afgørelsen for retten inden 4 uger efter modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 d.

Herefter bestemmes:

[Indklagede] pålægges en bøde til statskassen på 80.000 kr.

På nævnets vegne

Ole Høyer